

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1020/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Ιουνίου 2002

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2958/93 για τη θέσπιση των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου όσον αφορά το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού με ορισμένα γεωργικά προϊόντα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό αριθ. 442/2002 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3α,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 έχει τροποποιηθεί ουσιαστικά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 442/2002. Επομένως, είναι αναγκαίο να προσαρμοσθούν οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2958/93 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1802/95 ⁽⁴⁾.
- (2) Τα ποσά της ενίσχυσης που χορηγούνται για τον εφοδιασμό των νησιών των ομάδων Α και Β πρέπει να προσαρμοστούν στο νέο νομισματικό σύστημα. Η ενίσχυση για τις αποστολές στα νησιά της ομάδας Α πρέπει να αυξηθεί, ώστε να καταστεί ελκυστικότερη για τους συναλλασσόμενους. Επιπλέον, πρέπει να χορηγηθεί πρόσθετη ενίσχυση για να καλυφθούν τα έξοδα της επαναφόρτωσης και της μεταφοράς από τα νησιά διαμετακόμισης ή φόρτωσης στα νησιά του τελικού προορισμού που υπάγονται στην ομάδα Α ή στην ομάδα Β, όπου η απευθείας φόρτωση στα πλοία από την ηπειρωτική χώρα δεν είναι δυνατή ή τακτική.
- (3) Ο έλεγχος των επιχειρήσεων που καλύπτονται από τις ειδικές ρυθμίσεις εφοδιασμού απαιτεί την απαγόρευση της μεταβίβασης των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που παρέχονται στον κάτοχο του πιστοποιητικού. Πρέπει να αυξηθεί η προθεσμία υποβολής της απόδειξης χρησιμοποίησης του πιστοποιητικού ενίσχυσης, ώστε να δίνεται στους συναλλασσόμενους ο χρόνος να εκπληρώνουν την υποχρέωσή τους.
- (4) Ένας από τους στόχους της διαχείρισης των ειδικών ρυθμίσεων εφοδιασμού είναι να εξασφαλίζεται ότι τα πλεονεκτήματα αντανakλώνται πράγματι στο στάδιο κατά το οποίο τα προϊόντα που προορίζονται για τους τελικούς χρήστες διατίθενται στην αγορά. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να επιτραπεί στις εθνικές αρχές να εξακριβώνουν τα περιθώρια και τις τιμές που εφαρμόζονται από τους συναλλασσόμενους.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2019/93 ορίζει ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τις ειδικές ρυθμίσεις εφοδιασμού δεν μπορούν να επανεξαγώνται σε τρίτες χώρες ούτε να αποστέλλονται εκ νέου προς την υπόλοιπη Κοινότητα. Ωστόσο, προβλέπει παρεκκλίσεις για τις παραδοσιακές εξαγωγές ή τις

παραδοσιακές αποστολές μεταποιημένων προϊόντων προς την υπόλοιπη Κοινότητα. Πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες για τον έλεγχο του τρόπου με το οποίο γίνεται χρήση αυτών των παρεκκλίσεων.

- (6) Επομένως, είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί ανάλογα ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93.
- (7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τις γνώμες όλων των σχετικών επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2958/93 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η κατ'αποκοπήν ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 καθορίζεται για όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού σε:

— 22 ευρώ ανά τόνο για τις αποστολές στα νησιά της ομάδας Α που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού,

— 36 ευρώ ανά τόνο για τις αποστολές στα νησιά της ομάδας Β που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

Επιπροσθέτως, χορηγούνται 9 ευρώ ανά τόνο για την κάλυψη των εξόδων επαναφόρτωσης και μεταφοράς από τα νησιά διαμετακόμισης ή φόρτωσης στα νησιά του τελικού προορισμού που υπάγονται στην ομάδα Α ή στην ομάδα Β, όπου η απευθείας φόρτωση από την ηπειρωτική χώρα δεν είναι δυνατή ή τακτική.»

β) Διαγράφεται η παράγραφος 2.

γ) Η παράγραφος 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. Η απόδειξη της χρησιμοποίησης του πιστοποιητικού ενίσχυσης παρέχεται εντός δύο μηνών από τη λήξη της περιόδου ισχύος του πιστοποιητικού, εκτός από τις περιπτώσεις ανωτέρας βίας.»

2. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Τα πιστοποιητικά δεν μπορούν να μεταβιβασθούν.»

3. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) Διαγράφεται η παράγραφος 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 27.7.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 68 της 12.3.2002, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ L 267 της 28.10.1993, σ. 4.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 174 της 26.7.1995, σ. 27.

β) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι ελληνικές αρχές λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να ελέγχουν ότι τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από την χορήγηση της ενίσχυσης αντανακλώνται στον τελικό χρήστη. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να εκτιμούν τα εμπορικά περιθώρια και τιμές που εφαρμόζονται από τους διάφορους σχετικούς συναλλασσόμενους.

Τα μέτρα αυτά και τυχόν τροποποιήσεις πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.»

4. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Οι παραδοσιακές εξαγωγές και οι παραδοσιακές αποστολές προς την υπόλοιπη Κοινότητα μεταποιημένων προϊόντων που περιέχουν πρώτες ύλες οι οποίες έχουν επωφεληθεί από τις ειδικές ρυθμίσεις εφοδιασμού επιτρέπονται εντός των ορίων ετήσιων ποσοτήτων που θα καθοριστούν από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2019/93. Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν υπερβαίνουν τις καθορισθείσες ετήσιες ποσότητες.

2. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξαγωγή ή την αποστολή προς την υπόλοιπη Κοινότητα ποσοτήτων μεταποιημένων προϊόντων άλλων από αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μόνον εφόσον έχει βεβαιωθεί ότι τα σχετικά προϊόντα δεν περιέχουν πρώτες ύλες που έχουν εισαχθεί στο πλαίσιο των ειδικών ρυθμίσεων εφοδιασμού.

Οι αρμόδιες αρχές πραγματοποιούν τους αναγκαίους ελέγχους για να διαπιστωθεί η ακρίβεια των βεβαιώσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και ανακτούν, όπου ενδείκνυται, την ενίσχυση που χορηγήθηκε στο πλαίσιο των ειδικών ρυθμίσεων εφοδιασμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 13 Ιουνίου 2002.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, η αποστολή προϊόντων σε προορισμούς εκτός των νησιών της ομάδας Α ή εκτός των νησιών της ομάδας Β αποτελεί αποστολή προς την υπόλοιπη Κοινότητα.»

5. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Οι ελληνικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή το αργότερο την τελευταία ημέρα κάθε μήνα τα ακόλουθα στοιχεία σχετικά με τον τρίτο προηγούμενο μήνα, για κάθε προϊόν:

- τις ποσότητες οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο αιτήσεων για πιστοποιητικό ενίσχυσης, με ανάλυση ανά ομάδα νήσων προορισμού,
- τον αριθμό των περιπτώσεων μη χρησιμοποίησης των πιστοποιητικών ενίσχυσης και των σχετικών ποσοτήτων, με ανάλυση ανά ομάδα νήσων προορισμού,
- τις ποσότητες που εξήχθησαν μετά από μεταποίηση στο πλαίσιο των παραδοσιακών εξαγωγών, με ανάλυση ανά προορισμό,
- τις ποσότητες που απεστάλησαν μετά από μεταποίηση στο πλαίσιο των παραδοσιακών αποστολών, με ανάλυση ανά προορισμό.»

6. Διαγράφεται το άρθρο 6.

7. Το παράρτημα II αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατάλογος των νησιών και των “νομών” που υπάγονται στην ομάδα Β:
(Άρθρο 1)

- νομός Δωδεκανήσων (Δωδεκάνησα),
  - νομός Χίου,
  - νομός Λέσβου (Λέσβος),
  - νομός Σάμου,
  - νησιά του νομού Κυκλάδων που δεν περιλαμβάνονται στην ομάδα Α,
  - νήσος Γαύδος.»
-